

§ 23.

En af en Inkvisit afgiven Tilstaaelse kan, dersom han tilbagekalder den, kun benyttes som Bevismiddel imod ham, naar den er afgivet eller ratihaberet i Overværelse af Aktor og Defensor, og efter at disse i den Anledning have haft Leilighed til at henvende Ordet til ham.

Søvrigt har det sit Forblivende ved Lovgivningens Regler om egen Tilstaaelse som Bevismiddel i Straffesager.

§ 24.

Varetægtsarrest maa kun bestaa i en simpel Frihedsberøvelse. Den Arresterede er ikke indskrænket i Henseende til Forpleining eller udelukket fra Samvem med Andre.

Kapitel V.

Idømmelse af Sagens Omkostninger og Erstatning for ulovlig Varetægtsarrest.

§ 25.

Den, som ikke ved Dommen ifindes Straffeanvar, kan ikke paalægges nogen Del af Sagens Omkostninger.

§ 26.

Enhver, der ikke ved den endelige Dom findes skyldig til et Straffeanvar, der overstrider Bøder eller simpelt Fængsel, men under Sagen eller Underjøgelsen har været undergivet Varetægtsarrest, har Fordring paa Erstatning for ham ved Varetægtsarresten forarsaget Tort og Kredittpilde samt Næringstab og anden Ulempe eller Skade.

Spørgsmaalet om Berettigelsen til og Størrelsen af saadan Erstatning paakjendes ikke under vedkommende Justitsfog, men under en særlig Sag, der af den, som vil kræve Erstatningen, anlægges imod den Dommer, som i første Instants har affagt Arrestkjendelsen, og anhängiggjøres ved den Overret, under hvilken bemeldte Dommers Jurisdiktion forterer. Tillige anmeldes Stævningen til Varetægelse af Statskassens Interesse for den offentlige Autoritet, hvem det ordentligvis tilkommer at beordre Tiltale ved sidtnevnte Jurisdiktion.

Er Arrestkjendelsen affagt ved en Ret, hvis Domme umiddelbart indankes til Højesteret, anlægges Erstatningsagen ved denne.

I alle saadanne Erstatningsager er intet Retsgebyr at erlægge og intet Stempel-papir at forbruge, og ere til disse's Udførelse Sagsførere at bestikke paa Forlangende ogsaa for Citanten. I Tilfælde af Appel til Højesteret kunne for samme uden Bevilling nye Bevisligheder fremlægges og nye faktiske Anbringender fremsættes.

§ 27.

Den i § 26 ommeldte Erstatnings Tilskjendelse er ikke afhængig af, at vedkommende Arrestdekret efter Omstændighederne ikke findes at kunne underkjendes; men har den Arresterede ved eget urigtigt Forhold før eller under Straffesagen eller Underjøgelsen selv givet grundet Anledning til Arrestdekretet, tilkjendes ham ikke fuld Erstatning, men ikkun et efter Rettens Skjøn fastsat mindre Beløb, der under særdeles graverende Omstændigheder endog kan nedsettes til Landets mindste Mønt.